

gjering, fordi den er fremkommen med et Lovforslag tre Aar efter, at det allerede af en tidligere Indenrigsminister blev bebudet som sandsynligt, mens min Udtalelse ikke blev modtaget med et eneste Ord, hvæksen af Finantsudvalgets Medlemmer eller her i Thinget. Men at det paa den anden Side er en Selsøjlge, at de ærede Medlemmer have fuldstændig Ret i, at De ved, hvad der saaledes passerende, eller ved den aldeles forbigaaende Overveielse, som denne Sag har faaet, ikke i fjerneste Maade ere bundne i deres Betragtning af selve Sagen eller i deres Bestemmelse om Hensigtsmæssigheden eller Betimeligheden af et saadant Lovforslag, behøver jeg vist ikke at sige, thi det er Noget, der jo ogsaa ligger i Sagens Natur. Vi maa erkjende, at adskillige af de Betragtninger, der ere fremførte imod Lovforslaget, maatte ogsaa i dette Dieblit ere den ærede Ministers, og at de have ledet ham til at holde dette Lovforslag noget længere tilbage, end han ellers maatte antage, at det ogsaa var dette Things Mening, at det skulde ske; men at en Impuls fra andre Steder, fra Sverrig-Norge, nu har bragt ham til ved Forelæggelsen af det at indfri et Løfte eller et Tilfagn eller en Udtalelse, som en forhenværende Indenrigsminister har fremsat. Jeg veed det ikke, men jeg antager, at det hænger saaledes sammen (S. M. Hansen: Hør!). Ja, jeg udtaler det, for at Folkethinget skal høre det, og jeg nærer ogsaa det Saab, at jeg taler høit nok dertil. Nu vil jeg imidlertid sige, at det slet ikke undrer mig, at Ministeren tager Hensyn til saadanne Henvendelser fra den svensk-norske Regjering om Udviklingen af saadanne Forhold. Møntsystemet blev jo forberedt af de tre Regjeringer i Forening og den blev jo modtagen meget venlig her i Rigsdagen, uagtet den kun omfattede en Forandring af Møntsystemet i de tre nordiske Riger, og deri laa altsaa et Karjel for — det var vistnok ialfsald paa et Tidspunkt, hvor denne Side af Salen kunde have gjort kraftigere Indvendinger mod dette Systems Gjennemførelse, end den dengang gjorde — deri laa altsaa et Vink for Ministeren til at tage særligt Hensyn til de praktiske Forhold, til, hvad der kom fra de nordiske Lande; men Forholdene ere ganske vist nu ikke lidet forskjellige fra dem, der vare tilstede ved Møntlovens Gjennemførelse. Deri giver jeg det ærede Medlem for Sørs Amts 3die Valgkreds (Dauber) Ret, men jeg giver ham tilvisse ikke Ret i den Maade, hvorpaa han vil udmaale Forstjellen; thi med Hensyn til Møntloven kan jeg ikke negte, at det forekommer mig endnu noget bornert, noget ufornuftigt, at man gif til et Møntsystem, der kun gjaldt for de tre nordiske Riger, naar vi ved at gaa et Skridt videre ved en lidt bestemtere Forandring kunde have faaet et Møntsystem tilfælles ialfsald med hele Mellemuropa; men dette er iøvrigt et Forhold, jeg ikke skal komme nærmere ind paa. Dette giver en Forstjæl, men en

Forstjæl til Fordel for en velvillig Betragtning af det Spørgsmaal, der her foreligger; thi det System, hvormed der her er Tale, er indført i Frankrig og Tydskland foruden flere sydeuropæiske Stater, med hvilke vi ikke have saa lidt Handel, som det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) mente. Han mente, at vi ingen Handel have med Frankrig, Spanien og Italien, men deri tager han storlig feil. Vi burde ganske vist have meget mere Handel med dem, men vi have ikke saa lidt Handel med dem og ogsaa med de nordiske Lande, Sverrig og Norge. Vi ligge altsaa indklemmet med vort eget System mellem den største Del af Europa, deriblandt ogsaa vore Broderlande. Det er Forstjellen fra, hvad der var Tilfældet, dengang vi indførte Møntsystemet, men en Forstjæl, der ganske vist efter min Betragtning taler til Fordel for en velvillig Overveielse af Indholdet af dette Lovforslag. — Nu er der jo talt en hel Del om, hvilke Ulemper der vilde være forbundet med at gaa ind paa et saadant Lovforslag som dette, og ligeledes om hvilke Fordele der kunde ventes som Modsetning dertil. Jeg antager, at dette er Betragtninger, der maa gjøres gjældende ved ethvert nyt Lovarbejde. Man maa overveie: hvilke Fordele er der for Samfundslivet ved en saadan Lov, foruretter man Noget derved, hvormeget da, og hvad Undet kunne vi stille derimod? Nu er jeg ganske vist af den Mening, at det til enhver Tid, da vi gaa til dette Lovarbejde, vil være forbundet med meget store Ulemper for Befolkningen, naar det gjennemføres, og det gennem en lang Marraette; derved kan der ikke være nogen Livl. Det kan ogsaa volde en Del Beføstning for de Enkelte, uagtet jeg tror med det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup), at det Offentlige i den Henseende kunde komme til Hjælp med langt mindre Udgifter end Andre ved en større Fabrikation af de Maal- og Vægtredstaber, som man benytter til det nye System. Naar jeg nu her i Salen hører, at Folkerepræsentanter ere saa hange for dette System og saa lidet have gjort sig fortrolige med de store Fordele, som i Almindelighed kunne vindes ved dets Indførelse, som Tilfældet er her, saa vil jeg deraf slutte mig til, uagtet jeg ikke personlig har kunnet erfare Noget i Befolkningen om nogen Nædsel for denne Sag, at denne ikke er mindre hos Befolkningen i Almindelighed. Deraf følger, at der er meget ringe Kjendskab til dette Forhold hos Befolkningen, og at altsaa et Lovforslag, hvor godt og principrigtigt det iøvrigt kunde være, ikke vilde være en god Lov, fordi den ikke var betimelig. Jeg er endog tilbøielig til at antage, at, naar dette er Tilfældet, saa er der Snagen af os, der ønsker i et saa vigtigt Forhold af denne Natur at paatvinge Befolkningen en Lov, som den ikke er forberedt paa at tage imod, og jeg er ganske enig med et æret Medlem her bag-